

като *SoruGene* не представлява „[друго надлежно признато заведение] с подобно предназначение [като това на] болници, терапевтични или диагностични медицински центрове“ по смисъла на член 13, А, параграф 1, буква б) от Шеста директива 77/388. Тази разпоредба обаче сама по себе си не може да се тълкува и като налагаща на компетентните органи да откажат да приравнят частна банка за стволови клетки на „надлежно признато“ заведение за целите на въпросното освобождаване. Запитващата юрисдикция следва, доколкото е необходимо, да провери дали отказът за признаване за целите на освобождаването по член 13, А, параграф 1, буква б) от Шеста директива 77/388 е в съответствие с правото на Съюза, и в частност с принципа на данъчен неутралитет.

(¹) ОВ С 209, 15.8.2008 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 24 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Commissione Tributaria Regionale di Torino, Италия) — P. Ferrero E C. SPA/ Agenzia delle Entrate — Ufficio Alba (C-338/08), General Beverage Europe BV/ Agenzia delle Entrate — Ufficio di Torino 1 (C-339/08)

(Съединени дела C-338/08 и C-339/08) (¹)

(Преюдициално запитване — Директива 90/435/ЕИО — Понятие за удържане при източника — Прилагане на данък в размер на 5 % при разпределянето на дивиденди и „възстановяването на данъчното увеличение при окончателно изравняване“ от италианско дъщерно дружество на неговото установено в Нидерландия дружество майка на основание двустранна спогодба)

(2010/С 221/05)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione Tributaria Regionale di Torino

Страни в главното производство

Иници: P. Ferrero E C. SPA (C-338/08), General Beverage Europe BV (C-339/08)

Ответници: Agenzia delle Entrate — Ufficio Alba (C-338/08), Agenzia delle Entrate — Ufficio di Torino 1 (C-339/08)

Предмет

Преюдициално запитване — Commissione Tributaria Regionale Torino — Тълкуване на член 5, параграф 1 и член 7, параграф 2 от 90/435/ЕИО на Съвета от 23 юли 1990 година относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и

дъщерни дружества от различни държави членки (ОВ L 225, стр. 6; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 97) — Понятие за удържане на данък при източника — Дружество майка в Нидерландия, което получава дивиденди от своето дъщерно дружество в Италия след приспадане на данък от 5 % съгласно член 10, параграф 2 от Спогодбата между Италия и Кралство Нидерландия за избягване на двойното данъчно облагане на дивидентите — Удържане, приложено върху сумите, платени като „*maggiorazione di conguaglio*“, предвидено в член 10, параграф 3 от Спогодбата

Диспозитив

1. След като с оглед на дадените в точка 38 от настоящото решение насоки запитващата юрисдикция провери по-специално естеството на разглежданото в главните производства „възстановяване“ на „увеличението на данъка при окончателно изравняване“, извършено от италианско дружество спрямо нидерландско дружество на основание член 10, параграф 3 от Спогодбата между Италианската република и Кралство Нидерландия за избягване на двойното данъчно облагане на дохода и капитала и за предотвратяване и на избягването на данъци, включваща допълнителен протокол, сключена в Хага на 8 май 1990 г., следва да се приеме, че доколкото се прилага към посоченото възстановяване, удържане на данък като разглежданото в главните производства не представлява удържане на данък върху разпределянето на печалба при източника, принципно забранено от член 5, параграф 1 от Директива 90/435/ЕИО на Съвета от 23 юли 1990 година относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки, в редакцията ѝ, приложена към молента на настъпване на фактите в главните производства. Все пак в случай че запитващата юрисдикция прецени, че посоченото „възстановяване“ на това „увеличение на данъка при окончателно изравняване“ не е от данъчно естество, удържане на данък като разглежданото в главните производства би представлявало удържане на данък върху разпределянето на печалба при източника, принципно забранено от член 5, параграф 1 от Директива 90/435.

2. Ако запитващата юрисдикция приеме, че разглежданото в главните производства удържане на данък е удържане на данък върху разпределянето на печалба при източника по смисъла на член 5, параграф 1 от Директива 90/435 в редакцията ѝ, приложена към молента на настъпване на фактите в главните производства, това удържане на данък може да се разглежда като попадащо в приложното поле на член 7, параграф 2 от същата Директива 90/435 единствено ако, от една страна, посочената спогодба предвижда разпоредби за прелаване или намаляване на двойното икономическо облагане на дивидентите, а от друга — прилагането на посоченото удържане на данък не заличава техните последици, което националната юрисдикция има за задача да прецени.

(¹) ОВ С 260, 11.10.2008 г.